ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132—3288

МАЛЯТКО

8
СЕРПЕНЬ
1988

СЕРПЕНЬ

От і настав останній місяць літа. Помітно зменшився день. Стеляться над лугами ранкові тумани. Збираються у зграї перелітні птахи. Сушать гриби прудкі білочки. А люди радіють щедрому врожаю. Гарний місяць серпень! Називають його у народі вінком літа.

«ГРАМОТІЙ»

Вірш Олега ОРАЧА

— Ти в нас грамотний такий! —
Хвалить мене мама,—
Тільки хто ж чита книжки
Догори ногами?
Книжку я кручу — дива!
Не збагну нічого —
Де у книжки голова?
Де у книжки ноги?

Малюнки Валерія ГОРБАЧОВА

ЖАБЕНЯТА

Вірш Миколи Тимчака

Жабенятам у ріці
Погубилися штанці.
Їм гукає чорногузик:
— Йдіть до мене, голопузі!
Вашу згубу в рогозі
Я знайшов при бéрезі!
Та почув з усіх кінців:
— Краще будем без штанців!

ЗРАДЛИВА СТЕЖИНА

Написав Микола ГЕРАСИМЕНКО

— Як же так сталося, Ганнусю, що ти заблудила?— питає дід.
— То через стежину,— схлипнула онука.
— Яку?
— Ту, що завела мене в ліс, та й десь зникла.

ВЕРЕДЛИВІ ЧОБІТКИ

Вірш Леоніда Куліша-ЗІНЬКІВА

Цілий ранок наша Алла
Чобітки свої взувала.
А вони противляться —
В різні боки дивляться.
І простують несміливо:
Лівий — вправо, правий — вліво.

Казка Шарля ПЕРРО
Намалювала Лариса ПУХАНОВА

Жила собі маленька дівчинка. Мати й бабуся дуже любили її. Добра бабуся пошила онучці гарненьку червону шапочку, що неабияк личила їй, і всі почали звати дівчинку Червоною Шапочкою. Якось мати спекла пиріг та й каже доньці:

— Піди до бабусі. Вона нездужає. Віднесеш їй пирога і горнятко масла.

От іде Червона Шапочка густим лісом, коли це назустріч їй сірий вовк. Вовк не наважився з'їсти дівчинку, бо поблизу працювали лісоруби, і тому запитав, куди вона йде.

— Я йду навідати бабусю. Вона живе он за тим вітряком, бачите, в хатинці край села. Несу їй пиріг та горнятко масла.

— Гаразд,— каже вовк,— мені теж захотілося її навідати. Я подамся через виярок, а ти йди лужком-бережком.

І вовк щодуху побіг найкоротшою стежкою. Дівчинка ще й півдороги не пройшла, як він уже добіг до бабусиної хатини й постукав у двері.

— Хто там?— спитала бабуся, що лежала в ліжку.

— Це ваша онучка, Червона Шапочка,— відповів вовк, змінивши свій грубий голос.— Я принесла пиріг і горнятко масла, що передала вам матуся.

— Смикни за мотузочку, клямка й відкинеться,— гукнула бабуся з-за дверей.

Вовк смикнув за мотузочку — і двері відчинилися. Він скочив до бабусі й миттю проковтнув її. Потім зачинив двері й ліг на бабусине місце в ліжко.

Незабаром прийшла дівчинка і постукала — «стук-стук».

— Хто там? — спитав вовк.

— Ваша онучка, Червона Шапочка. Я принесла вам пиріг і горнятко масла. Це вам матуся передала.

— Смикни за мотузочку, клямка й відкинеться,— гукнув вовк тоненьким голосом.

Червона Шапочка смикнула за мотузочку — і двері відчинилися. Та як же дівчинка здивувалась, коли побачила, що за страхітливий вигляд у її бабусі! От вона й каже:

— Бабусю, які ж бо у вас великі вуха!

— Це щоб краще тебе чути!

— Бабусю, які ж бо у вас великі очі!

— Це щоб краще тебе бачити, онученько!

— Бабусю, які ж бо у вас великі зуби!

— А це щоб тебе з'їсти!

Лютий вовк метнувся до Червоної Шапочки і її проковтнув.

А тут лісоруби надумали завітати до бабусі в гості. Заходять до хати — нема бабусі, а замість неї лежить у ліжку під ковдрою вовчисько.

— Ось де, лихоманцю, ми тебе впіймали!— вигукнув один лісоруб і махнув сокирою. Аж чує — гукають із вовчого черева бабуся з Червоною Шапочкою:

— Люди добрі! Звільніть нас!

Узяв другий лісоруб ножиці й розрізав вовкові черево — а звідти вилізли бабуся й Червона Шапочка, живі та здорові.

ХТО БОЇТЬСЯ ТЕМНОТИ?

Вірш Анатолія КОСТЕЦЬКОГО

Малюнок Наталі КОРНЄЄВОЇ

Не бояться темноти
Ані миші, ні коти.
Темнотою не злякати
У гніздечках пташеняток.
Сподіваюся, і ти —
Не боїшся темноти?
Нащо ж лампочка сія?
Зараз вимкну світло я.
Не боїшся? Молодець!
Спи!.. А віршику — кінець.

Полин

Написав Григорій ПОВОЛОЦЬКИЙ

Намалювала Валентина СЕРЦОВА

Біля дитячого садочка, за парканом, густо розрісся полин. Одного разу забрела в нього корова й ну пастися. Побачив це Тарасик, ухопив лозину, вибіг у хвіртку й відігнав корову.

— Навіщо ти це зробив? Тобі що, бур'яну шкода?— запитала Тетянка.

— Ні, не шкода,— відповів Тарасик.— Але моя бабуся казала, що від полину молоко в корови гірке.

— А ти ж його питимеш?— усміхнувся Миколка.

— Я не питиму, то хтось питиме,— твердо відповів Тарасик.

Леся Українка — улюблена українська поетеса. Жила вона в дореволюційний час і бачила, як бідували прості люди. Бачила, як знущалися багатії над селянами й робітниками. Леся Українка у своїх творах закликала людей боротися за кращу долю, за справедливість. Писала вона для дорослих і для дітей. Ти, мабуть, вже знаєш деякі казки й вірші відомої поетеси, а згодом, коли виростеш, прочитаєш ще багато її прекрасних книжок.

НА ЗЕЛЕНОМУ ГОРБОЧКУ

Вірш Лесі УКРАЇНКИ

На зеленому горбочку,
У вишневому садочку,
Притулилася хатинка,
Мов маленькая дитинка,
Стиха вийшла виглядати,
Чи не вийде її мати.
І до білої хатинки,
Немов мати до дитинки,
Вийшло сонце, засвітило
І хатинку звеселило.

Намалювала Ніна ДЕНИСОВА

На морі

Сіли ми з Калинкою і Гавчиком на теплохід та й помандрували по Дніпру аж до Азовського моря.

Влітку на Азовському морі — справжнісінький рай. Скрізь на пляжах — золотий пісочок. При березі — мілководдя, і вода нагрівається, як чай. До того ж вона солона-пресолона. А це для здоров'я дуже корисно. От і їдуть

Лине до моря біле суденце.

Лишаються позаду Дніпрові береги.

на Азовське море відпочивати з усіх-усюд. Та найбільше тут діток донецьких шахтарів, дніпропетровських хіміків, запорізьких металургів...
Ось кілька фотографій, що ми зробили під час подорожі.
А як відпочивали ви? Чекаю ваших розповідей, фото і малюночків.

МАЛЯТКО

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 8 (344) 1988.
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 213-98-91, 211-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко.

Художній редактор Левич Я. Д.
Здано до набору 18.05.88.
Підписано до друку 13.06.88.
Формат видання 84×106 1/16.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл. вид. арк. 2,67.
Тираж 702750 пр. Зам. № 8-197.
Поліграфкомбінат ЦК ЛКСМУ «Молодь» ордена Трудового Червоного Прапора видавничо-поліграфічного об'єднання ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ЦК ЛКСМУ «Молодь» ордена Трудового Красного Знамени издательско-полиграфического объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці Галини Черненко
Макет Ірини Троцак

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Наша адреса:
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Журнал «Малятко»

20 к.
Індекс 74304
ГАСТРОНОМ
АПТЕКА
РОЗДИВИСЬ, БУДЬ ЛАСКА, МАЛЮНОК І СКАЖИ, ХТО ТУТ ПОРУШУЄ ПРАВИЛА ВУЛИЧНОГО РУХУ?